

РЕШЕНИЕ

№ 180

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 10.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **3436** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 149, ал. 5 от АПК.

Образувано е по протест на прокурор от СГП срещу волеизявление на началника на ОПП-СДВР за издаване на СУМПС №[ЕИК]/01.10.2016 г. на лицето Ю. В. М..

Прокуратурата претендира да бъде прогласена нищожността на акта по издаване на дубликат на СУМПС, тъй като лицето е било с отнето СУМПС от гръцките полицейски власти.

В съдебно заседание СГП се представлява от прокурор К., който поддържа протест и моли същият да бъде уважен.

Ответникът – началникът на ОПП-СДВР- в съдебно заседание не се представлява.

Заинтересованата страна – Ю. В. М. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд София – град, III отделение, 62 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Производството пред СДВР е започнало по Заявление с вх. № 28066388/27.09.2016 г. от Ю. В. М. за издаване на дубликат на СУМПС, като лицето е попълнило декларация, че предходното СУМПС му е било откраднато. Исканият документ е бил издаден на 01.10.2016 г. и бил връчен на лицето на 03.10.2016 г.

От служител в ОПП-СДВР е изготвена докладна записка, в която е отбелязано,

че е налице ново обстоятелство по смисъла на чл. 99, т. 2 от АПК. С Писмо с рег. № 3286р-57220/07.12.2018 г. по описа на ГДНП е изпратено СУМПС №[ЕИК], издадено на 13.08.2012 г. на Ю. В. М., което е било отнето от гръцките полицейски власти и в последствие не е било потърсено. С докладната записка е направено предложение да бъде уведомена СГП за предприемане на действия за обявяване на нищожността на издадения дубликат на СУМПС.

Административен Съд С. – град, III отделение, 62 състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Протестът е подаден, съгласно разпоредбата на чл. 149, ал. 5 от АПК, от лице по чл. 147, ал. 2 от АПК, поради което е допустим.

Разгледан по същество същият е основателен.

Съгласно чл. 50, ал. 1 от Закона за българските лични документи свидетелството за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство. Следователно свидетелството установява с удостоверителната сила на издаден от компетентен орган официален документ притежаването от адресата на призната способност да се упражнява правно-регламентирана дейност, каквато е управлението на моторно превозно средство.

Съгласно чл. 160, ал. 1 от ЗДвП дубликат на свидетелство за управление или на контролен талон към него се издава, когато свидетелството или контролният талон е изгубен, откраднат, повреден или унищожен, за което притежателят подписва декларация.

Доколкото в специалните закони и в АПК не съществуват изрично формуирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до незаконосъобразност: 1). Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. 2). Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. 3). Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум). 4). Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т. е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. 5). Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само ако преследваната цел не може да се

постигне с никакъв акт посоченият порок води до нищожност.

Приема се константно в съдебната практика, че като критерии за нищожност на административния акт поради материална незаконосъобразност се изследват: пълна липса на условията, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; дали актът е изцяло лишен от законова опора; дали акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган; дали актът е основан на друг нищожен административен акт или налага извършването на престъпление, съответно - административно нарушение и др.

В настоящия случай от Ю. В. М. е подписана декларация, че СУМПС е откраднато, но видно от доказателствата по делото заявените в нея факти са неверни, тъй като СУМПС не е било откраднато, а е било временно отнето от гръцките власти и изпратено чрез дирекция „Консулски отношения“ при МВнР. Съдът счита, че не са били налице предпоставките за издаване на дубликат на СУМПС на територията на Република България, в частност не са били налице условията на чл. 160 от ЗДвП. Липсата на основание за издаване на дубликат на СУМПС води до нищожност на волеизявлението за издаването му, доколкото чрез издадения дубликат лицето притежава два броя СУМПС, удостоверяващи неговата правоспособност за управление на МПС, а това е в противоречие с императивните норми на закона.

С оглед изложеното, съдът намира, че следва да бъде прогласена нищожността на волеизявлението на началника на СДВР-ОПП за издаване на дубликат на СУМПС №[ЕИК]/01.10.2016 г. на името на Ю. В. М..

При този изход на спора на ответника се дължат разноски но такива не са били заявени, поради което съдът не следва да се произнася по присъждането им.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за нищожно волеизявлението на началника на СДВР-ОПП за издаване на дубликат на СУМПС №[ЕИК]/01.10.2016 г. на името на Ю. В. М..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховният административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне

СЪДИЯ: